

» Røðan var samanum-
tikið fin. Eg haldi tó
ikki hann skal óttast
at tosa í stórslignum
vendingum, og sjálvur
siga okkurt sum er vert
at sitera, sigur Turið
Nolsøe frá«

- Páll á Reynatúgvu kemur eitt sindur inn á tað, tá ið hann innleiðir, men tá lögmaður roynir at leita sær íblástur úr meira stórslidnum retorikki enn tí norðurlenska, so kundi hann tosað í størri vendingum um, hvussu vit stjórnar og skulu savnast um leið Føroyar. Hann kundi allarhelst ongantíð toppað ársins ella áratíggjunar sitat hjá Honnu Jensen um at “vit skulu hava eitt samfelag, sum strekkir seg longri enn mín sannføring”, men hann kundi gjørt meira burtúr hesi broytingartíð, sum hann kallar tað. Í staðin er høvudsboðskapurin um hetta heldur pragmatiskur við hugtøkum sum “onkuntíð er man í minniluta, aðra tíðir í meiriluta”. Tað er so ikki serstakliga stórsligið, sigur Turið Nolsøe.

Tað er annars ikki altíð so væl

sæð at tosa kensluborið og patoskent og at statsleiðarar tosa faðirliga til tjóðina, men spyrst tú Turið Nolsøe, so er tað ein retorisk tilgongd, sum vit kundu nýtt gott av.

- Eg haldi ikki vit skulu óttast at tala til kenslurnar hjá fólki við etos og patos, sigur Turið Nolsøe. Sí aðrastaðni á síðuni, júst hvat ethos og patos merkir innan retoriska heimin.

Tað ger lögmaður partvist í røðuni, tá ið hann nýtir tey fimm fólkin, sum nýliga eru flutt aftur til Føroya. Og tað er helst ein orsök til tað.

- Aksel V. Johannesen er ikki at meta sum ein karakterfullur røðari. Hann kann tykjast heldur tamur, men við at nýta hesi fólkin styrkir hann um sitt eigna ethos ella kensluliga samband við lurtaran

umframt identifikatióin millum tað hann sigur og tey, sum lurta, heldur Turið Nolsøe.

Stórt lop innan uppboðssøluna

Í røðuni nevnið lögmaður ymisk viðurskifti, sum hava stóran týðning í dagsins samfelag. Eitt nú verður fiskivinnu uppboðssølan tikið fram í røðuni hjá lögmanni. Og har er tað ein áhugaverd retorisk snilda, sum lögmaður ger brúk av.

- Hann byrjar við at tosa til tey, sum seta spurnartekin við uppboðssøluna og endar síðani sína argumentatióin við at vísa á, at inn-tøkurnar av uppboðssøluni millum annað kunnu fígga ein stóran part av viðgerðini hjá krabbameinssjúklingum. Og tað er kanska eitt lop, sum er ov langt fyri summi,

» Men tá lögmaður sjálvur tosar um “okkara” land, so er undrunarvert, at hann ikki sigur hvørji hini so er, sigur Turið Nolsøe og vísur til setanar-røðuna hjá Suna Merkistein«

sigur Turið Nolsøe.

Men kortini er tað ein háttur at gera tað trupult hjá fólki, at vera

ímóti uppboðssøluni.

- Og aftur er tað heilt konkret dømi og identifikatióin er við til at gera evni greitt, og gera tað torfórari at vera í móti uppboðssøluni, vísir Turið Nolsøe á.

Tey, sum taka undir við royndaruppboðssøluni halda tó ivaleyst, at tað er ein finur háttur at greiða frá týðninginum av at broyta fiskivinnuna á hendan hátt.

Øðrvísi uppbyti av røðu løgmanns

Hetta er fyrstu ferð, at Aksel V. Johannesen hevur talað til fólki sum lögmaður á Ólavsøku. Og tað sæst eisini aftur, tí røða hansara er øðrvísi samansett enn undanfarnar løgmannsrøður. Mest eyðsýnt er, at røðan er býtt í tveir partar. Ein røða til fólki og síðani eitt stórt fylgiskjal til politikarar